

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9205 van 12 november 2012
in de zaak A. 206.779/XIV-34.624**

In zake : 1. XXXXX
 2. XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sylvie Sarolea
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 Rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 24 oktober 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 87.916 van 20 september 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 30 oktober 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als

vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming is omgezet in het Belgische recht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest dan ook terecht dat de verzoekers zich niet langer rechtstreeks op de Richtlijn kunnen beroepen. De aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan met name wat betreft de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) zou lopen, niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat de verzoekers zich beperken tot een verwijzing naar algemene rapporten over de algemene situatie in hun land van herkomst zonder in concreto aan te tonen dat er in hunnen hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. De verzoekers maken dan ook geen schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

Zoals de Raad van State reeds herhaaldelijk heeft gesteld en anders dan de verzoekers voorhouden, heeft artikel 1, A, 2) van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, geen rechtstreekse werking in het Belgisch recht. Met de loutere bewering dat “de asielaanvraag en het verzoekschrift van de eisende partij niet passend werd onderzocht” tonen de verzoekers geen schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op twaalf november tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams